

Moskwa rahvas essi omma lina pallama panniwa eddimätsesi määrato Wennerigi piriisi pärrametseni Wennerahwa sõame kättetassumise waimust pallama läggüsiwa, nidade et sesi kuulsaft nink uhkesi Pranzuse wäest, mes Bonapart sure „trälliga ja trummi-, willepälliga“ hissetoi, surembat middake pärra es ja nink perremees essi suud silmad häbbi täüs peotawwe rahwaga „sõa tärast ruttas ja koddo pole tõttas. Ja „hophophophoy kireti läts tullist te neil widuti, et „mees ja hobben puhhus, tuld kabja rawwas wuhhus!“ Kui Bonapart Saksamaalt läbbilendas, olli Preissima sõawäggi tedda jo wastawõtman nink mitma mu Saksama Würsti heidiwa Preissima Runingaga ütte nõuwo nink meie Keiser lähbat omma sõawäkke ka pärra. Pranzumaalt tulli wastne sõawäggi Bonapartile appi nink koggona Saksama kõllas neist mitmist lahinguist, mes nüüd jälle wäljatulliwa, nink meie Barklai olli iks tõistega ütten platsi pääl, kos ennege wainlasega teggemist olli, te ni kui jannes hurte een süna ja täna kargas nink siist ja säält wopfi saije, seni kui ta walmis olli. Ütte kääwarre olli suretükki loot lahingun Barklaile jo ärrawõtnu, ent segipärrast es küssu temma henda taggasi, kos tedda wajja olli, nink et ta kiik, mes ta eale ettemõt, sure tarkusega nink tähhelepandmisega om tällitanu, sedda wõip parhillaate weel ei mitte ütfinda temma ärwotähtidest, enge ka temma wastnäst ärratutta. Sesi arwalik om, et jo mehhe näust ärratunnus, mes lomu ehk seltsi temma om! Kui Bonapart kigilt poolt lähena olli sanu, läts Barklai Wenne sõawäega, mes Keiser Aleksander essi omma wallitsuse älla olli wõtnu, õkwa Pranzma pälina, mes Pariisi linas kutsutas.

Suur Keiser es jätta ka Barklaile temma suri tekku nink temma sõnnawõtliko meelt tassumata, nimmit tedda üllembas kindralis ülle kige Wennerigi sõawäe nink tõst tedda nink temma ihho suggu Würsti järje päle (1815).

Ka wõera ma Runninga nink Würsti ärwustitiwa sedda kuulsaft Wenne kindrali nink ehhititiwa temma rinda omme ärwotähtidega.

Kui se suur Pranzuse sõdda otfa olli sanu, sis olli ka Barklai päiwa tö siin ilman ärratettu. Sõan es olle temma ommaist terwusest surembat luggu pidanu, ent nüüd olli ka jõud ni ärralõpnu, et ta Keisri lubbaga Saksamale reisis süttitajast lättest abbi otsma. Ent temma es ka pärralegi! Te pääl, Preissimaal, Jüsterburgi linan olliwa temma ellopäiwa täüs sanu nink kuts Jummal tedda 14. Mail 1818. ärra, taiwan rahho assent wõtma, mes kige ilma auru nink surus temmale siin ma pääl es olle jõudnu walmistada. Koolja todi essamale taggasi nink hengap Jöggeweste mõisan, Helme kihheltun. Sünna om üts wäga illus kabbel ehhitetu nink puhma nink lilli ümberzõri istutetu. Üts atstawtu soldat om mõisawannembide kullu pääl kabbeli üllekaejas pantu nink kaep pärra, et kiik tõrra pärrast om. Siin kabbelin omma parhilla weel kats uhket kirsto tuld rietega nink tuttidega nink källi sammetiga ehhitetu nätta, üts Barklai kirst, tõine temma prõwwa kirst. Wajja pärrandus jäije ainfa pojja kätte, te parhillaate weel ellap.

Wanna õnnis Barklai olli omma tallorahwa wasta üts wäga hä nink armolik mõisaber, nink kes tedda näggi omma mõisan ni lahkeste nink armolikult omma rahwaga jutto ajjawat, es olles tõttest mitte usku, et se pididi sesamma suur kindral ollema, kelle wallitsuse al mitto ja mitto tuhhat sõamehhe nink päliko saisiwa, nink kelle nimmi Pranzuse sõan ni kulus olli, et Bonapartilge pallaw saije, kui tõine ta kännul olli.

Sedda wastkujjo, mes siin Tarto linan saisy, omma kiik ne päliko, kea Barklai wallitsuse al omma olnu, Keisri lubbaga lastnu wallada nink seddawisi wäljaehhitada, kui teie tedda näete ehhitetu ollewat. Se kiwwi, kellest sammas om tettu, todi